

[Aksel Larsen.]

valgt hver femte selvangivelse, men ellers forekommer det mig ikke, at jeg har så meget at takke for. Jeg har fået en meget udførlig og detaljeret redegørelse for de vanskeligheder, der er. Jeg ved godt, at vanskelighederne bunder i to ting, dels det indviklede skattesystem med fradragsbestemmelserne, dels ligningsvæsenets mangel på personale. Det sidste kunne formodentlig have været afhjulpet, hvis der havde været vilje dertil, men der har ikke været vilje til at give ligningsvæsenet de fornødne bevilninger til at ansætte mere personale, og det er dog den første betingelse for, at man kan finde det. Hvad angår fradragsreglerne, skal man ikke komme her og fortælle mig, at det kildeskatteforslag, der ligger i folketinget, og som aldrig vil kunne blive til lov, skulle kunne afhjælpe manglerne ved skattelovgivningen, for der skal helt andre ting til, og der er mange fradragsbestemmelser, man kan ophæve uden hensyn til, om man vil have kildeskat eller ej.

Men det, jeg er mest utilfreds med — og det må jeg sige — det er dette, at ministeren ikke har forstået det mest elementære af, hvad jeg har gjort mig til talsmand for. Man kan ikke i denne januar måned bevæge sig i dette land uden at støde på reklamer, plakater, annoncer o. s. v., få stukket tryksager i hænderne og få sendt breve fra bankerne om, at nu må man udnytte dette og hint og 27 andre huller i skattelovgivningen for at få skattelettelse. Hvorfor kan skattevæsenet så ikke sætte en kontrakampagne i gang og sige til folk: nu skal I i det mindste passe på at få de indtægter med, I har, og lade være med at forsøge at snyde, for så går det jer galt. Skattevæsenet kunne dog godt drive en sådan agitation; jeg er sikker på, at den ville give penge.

Finansministeren (*Henry Grünbaum*): Ja, jeg forstår jo ikke, at hr. Aksel Larsen kan bebrejde nogen, at de offentligt oplyser om, hvilke legale muligheder der er for at

blive fri for at betale så meget i skat, som man ellers ville komme til. Der er jo ikke her på nogen som helst måde tale om opfordring til skattesnyderi eller til omgåelse af ligningen; der er tale om et regulært oplysningsarbejde, som banker og sparekasser vel fuldt ud har ret til at foretage, og det kan jeg ikke se der kan indvendes noget imod. Jeg kan heller ikke indse, at man over for det skulle kunne sige, at så skal skattemyndighederne til gengæld sætte store annoncer i aviserne, hvori de fortæller folk, at nu skal de sandelig ind under en effektiv ligning; det ville være en højst ejendommelig form. Jeg går ud fra som en selvfølge, at der foretages en så effektiv ligning, som det overhovedet er muligt; jeg er da også sikker på, at man for så vidt angår skattemyndighederne er helt indstillet på at foretage en effektiv skatteligning; men jeg tror, det er rigtigt, når det siges, at det er et spørgsmål først og fremmest om arbejdskraft, og der er mangel på arbejdskraft til dette arbejde. Jeg har da også på mødet, som skatterådsforeningen holdt, givet udtryk for og vil gentage det her, at jeg mener, det er en stor mangel, at skatterådene ikke i tilstrækkeligt omfang har kvalificeret arbejdskraft til rådighed. Det er her, problemerne ligger, men det er ikke her alene. Jeg er vidende om, at selv store kommuner ikke foretager ligningen så effektivt, som de burde gøre; men jeg tror, problemet først og fremmest er at skaffe den kvalificerede arbejdskraft. Det vil jeg gerne medvirke til, så meget jeg overhovedet kan, og jeg har jo også stillet mig positivt over for den tanke, hr. Aksel Larsen rejste. Jeg har som nævnt drøftet tanken med ligningsdirektøren, og han er betænkelig over for den, bl. a. på grund af dette med den manglende arbejdskraft; mere kan jeg desværre ikke sige i øjeblikket ud over, at jeg personlig vil gøre alt, hvad jeg overhovedet kan, for at være med til at gøre ligningen så effektiv som overhovedet muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.